

hybovati, počínají si pak libovolně a různě, čímž právní ochrana jednotlivce trpí. Správnost těchto tvrzení dokládá pak aplikací jich na jednotlivá odvětví správní: trestní právo v obci, právo vypovídací, právo policejní (bezpečnost osoby a majetku), policii silniční, stavební, trhovou, zdravotní, čelední řád, ochranu existence hospodářské, prostředky opravné, jakož i celé řízení správní vůbec, osvětluje výklady své praktickými příklady a dovozuje nutnost nápravy.

Čilého rozhovoru na to se rozpředšího se účastnili pp.: z. s. r. K a n c n ý ř, v. president L i s e c, v. r. z. s. B o u b e l a, adv. dr. H o d á č s t., z. s. r. Š i m e č e k a dr. H o d á č m l. Všichni souhlasí s p. přednášejícím, přetřásajíce zevrubně otázku nápravy a způsobu provedení jí.

Dne 29. dubna t. r. promluvil při týdenní schůzi p. tajemník zemsk. výboru dr. Frant. B i l o v s k ý: »O užívání obecního statku«. Podklad přednášky tvoří praktický případ: Obecní pastviny byly narovnáním, za intervence úředníka zemského výboru učiněným, rozděleny mezi jednotlivé oprávněné a těmto fyzické podíly do knihovního jich vlastnictví připsány. Jeden z oprávněných, jenž při narovnání nebyl náležitě zastoupen, domáhá se žalobou u soudu výroku, že narovnání ohledně něho jest neplatné a že mu náleží právo služebnosti pastvy k ostatním podílům, do výhradného vlastnictví mezi tím přešlým. Všechny tři soudní instance prohlásily se shodně příslušnými a daly žalobě místa. P. přednášející považuje tato rozhodnutí za nesprávná, poněvadž šlo o užívání obecního statku a o tomto rozhodovati jsou povolány výlučně úřady správní.

P. soudce S k ř i p s k ý hájí názor opačný. Narovnáním, jinak platným, přestala existence obecního statku, tento přešel ve výhradné vlastnictví jednotlivých oprávněných. Nejedná se o neplatnost narovnání celého, nýbrž o bezúčinnost jeho vůči jednotlivci a právo služebnosti k vlastnictví osob třetích, tedy o otázky ryze soukromoprávní, a k rozhodnutí otázek takových jsou příslušny soudy. Pp. v. r. z. s. B o u b e l a, v. tajem. J a n í k, v. pres. L i s e c, adv. dr. B u l í n, adv. dr. R ů ž i č k a přikloňují se vesměs k názoru p. přednášejícího, zdůrazňujíce, že se zde jedná o starobylý útvar právní, t. zv. »občiny«, pro něž právo moderní nemá dostatečných předpisů, ježž blížek jest svému zániku a s hlediska národohospodářského doby přítomné nemá již nároku na další existenci, nehodě se mezi hospodářské útvary novodobé. S k ř i p s k ý, t. č. II. jednatel.

Oprava:

V čísle minulém na str. 113. po řádku 6. shora nedopatřením vynechána slova: »stavbě, jiných změn si nevšímá. Tato jednostrannost v prvé pak řadě zaviňuje nejednotnost, zdlouhavost a těžkopádnost nynějšího řízení;“ . . .